М. К.

Мете і мете.
Кругом така пустка:
Минулась капустка,
Нічого ніде.

Мороз — без послабки:
Вже мало не плачуть...
Все бігають, скачуть,
Постукують в лапки...

Дихнуть та потруть,
Та все надаремно...
Ах, як неприємно,
Що лапок не чуть!..

Прага, 1936